

השושנה, ריח הטוב לאב והאם. השושנה היא וداعי עם חמשה עליים היא ה'. אבל קרים שלה ו' שהוא ריח, לא שורה בו עד שגופחת להצלות מפניה ריח טוב. כשישראל פותחים בחשוכה, השושנה נפחתה לבעה, שהוא הריח שלה, והואו הריח עולה אל האב והאם שם

י' "ה, וירח ה' את ריח.
(שם) ויאמר ה' אל לבו. ויאמר ה'
זה האב, אל לבו - זו האם,
שנאמר בה לב מכין. שבעזון
ישראל חוטאים לאביהם
שבשמים, נאמר ויתעצב אל לבו.
ובזמן שמהנים ישראל לאביהם
שבשמים בקרבתנות של תפלה,
כמו שנאמר (במדבר כח) צו את בני
ישראל ואמרת להם את קרבני
לחמי וגוו.

מיד - שמן וקטרת ישמח לב.
וגורמים באוטו הריח להריך
שמן ונביעה מלמעלה בשכינותו.
זהו שפטותם (שיר א') לריח שמניך
טוביים שמן תורק שמן על פן
עלמות אהבו. מה זה עלמות?
شمונה עשר עלמות שכליים
בשםונה עשר עלמות שענאמר
בhem רכב אלהים ורבותים אלפי
שנאנן.

בניהם היה זkan הגדען אליו.
פתח ואמր, מה זה רכב? אמר
לו, ר' היא חכמה, ראשית חכמה.
ב' בינה. כ' בתר עליון. הם רכ' ב'
לאותו טمير וננוו שרכוב
עליהם, ואלו שלוש הספריות הנ'
רכובות על ח' לעולמים, שהם
תשע נקודות כפולות, והם אדים
עליזן טמיר וננוו בטעמיים ואדים
שלמטה שלהם תשע נקודות, הם
شمונה עשר עלמות ששット בהם
עלת העלות, שהוא הקדים
השלישי שלא הרגלה בתורה
וישט בהם, והם מרכבה לו. והשמונה עשר הזו איפה עולה? בורית'ה. ובגללן נאמר וירח ה'

שושנה ריחא טבא לגבי אבא ואמא. שושנה
ודאי בחמש עלין אליה ה'. אבל ריחא
דיליה ו' דאייה ריחא לא שרייא בה עד
דעתפתה לסלקא מנה ריחא טבא. כד ישראל
פתחין בתויובה שושנה אתפתה לגבי בעלה
דאייה ריח דיליה, וזהו ריחא סליק לגבי
אבא ואמא דאנון י'ה, וירח ה' את ריח.

ויאמר ה' אל לבו (שם). ויאמר ה' דא אבא.
אל לבו דא אמא דאתמר בה לב מבין.
דבזמנא דישראל אנון חטאן לאבוהון די
בשמייא, אתمر (שם ו') ויתעצב אל לבו. ובזמן
דמאנין ישראל לאבוהון די בשמייא בקרבנין
דצלותא, כמה דעת אмар (במדבו כח ב') צו את בני
ישראל ואמרף להם את קרבני לחמי וגוו.

מיד (משל ט) שמן וקטרת ישמח לב. וגרמין
ביהו ריחא לארכא משחא ונביעו
מלעלא בשכינתה חד הוא דכתיב (שיר א') ליריח
שמניך טובים שמן תורק שמן על בן עלמות
אהבוק. מי עולם. ח' עליון דבלילן בח' עליון
עלמין דאתמר בהון (טהילים סח יח) רכב אלהים
רבותים אלפי שנאנן.

ארהבי ה' א סבא איזמן לגבה פתח ואמר Mai
רכ' ב'. אמר ליה ר' אחיה חכמה בראשית
חכמה. ב' בינה כ' בתר עלאה. אנון רכ' ב'
לההוא טmir וגעניז דרכיב עליהו. ואליין תלת
ספירן אנון רכביין על ח' עליון דאנון תשע
נכדות כפולות ואנון אדם עלאה טmir וגעניז
בטעמי ואדם דמת怯א דאנון תשע נקדים, אנון
המגי סרי עליון דשת ביה עלת העלות, דאייהו
אדם חילתה דלא אתגלייא באורייתא ושת
ביהו ואנון מרכבה ליה. וזהי המגי סרי באן
סליק בורית'ה. ובגינה אתמר וירח ה' את ריח
וישט בהם, והם מרכבה לו. והשמונה עשר הזו איפה עולה? בורית'ה. ובגללן נאמר וירח ה'